

telsen af de forskellige forslag til en reform af vor direkte personlige beskatning bero på denne undersøgelse. Finansministeren har imidlertid sat en sådan undersøgelse i gang, idet der under 22. marts 1954 er nedsat et teknisk udvalg, hvis opgave er, med det formål at søge skatteforvaltningen forenklet og decentraliseret, at undersøge og foreslå ønskelige ændringer i landets administrative inddeling bl. a. i skattekredse og amtsskattekredse. Der skal herved lægges vægt på at opnå en mere effektiv organisation af de pågældende organer og at styrke det lokale tilsyn med ligningsarbejdet for derved at aflaste de centrale tilsynsmyndigheder.

De kontrolbeføjelser, der tilkommer de skattelignende myndigheder, er ved forslaget kapitel 15 foreslået udvidet på en række områder. Det synes ikke at kunne bestrides, at der er en skævhed i de nugældende bestemmelser, idet de for visse befolkningsgrupper giver mulighed for at udøve kontrol med, at de bliver beskattede af hele indkomsten — dette gælder især for lønmodtageres vedkommende — medens kontrolbeføjelserne overfor andre befolkningsgrupper — navnlig de selvstændigt erhvervsdrivende — må betegnes som utilstrækkelige. Det kan herved anføres, at de skattelignende myndigheder efter kontrollovens regler kun, når særlige forhold taler derfor, har adgang til at gennemgå regnskabsmaterialet med bilag hos erhvervsdrivende, hvis selvangivelse er baseret på et regnskab, og samme betingelse stilles, for at myndighederne kan foretage opgørelse og vurdering af varelager m. v. Endvidere er kontrollovens regler for visse næringsdrivendes vedkommende om pligt til at give de skattelignende myndigheder oplysning om omsætning med kunder og leverandører altfor begrænsede. På disse såvel som på flere andre punkter er der — i vidt omfang med forbillede i svensk og norsk lovgivning på dette område — foreslået videregående beføjelser for skattemyndighederne. Bl. a. skal efter forslaget regnskabs gennemgang og opgørelse af varelagre m. v. altid kunne foretages efter bestemmelse af skatteråd, amtsskatte råd, amtsligningsinspektør, ligningsdirektoratet eller ligningsrådet.

Et særligt kontrolmiddel er foreslået i § 160, stk. 1, hvorefter ikke regnskabspligtige erhvervsdrivende (jfr. § 166, stk. 1 og 2), er pligtige i det omfang, hvori det fastsættes af finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet, i deres selvangivelse at meddele oplysninger om hovedposter indenfor privatforbruget, herunder også udgifter til privat medhjælp, større anskaffelser af løsøre (bl. a. indbo, husgeråd, smykker, kunstgenstande,

private befordringsmidler) og lignende. Ligningen af erhvervsdrivende, hvis indkomst opgøres ad indirekte vej på grundlag af formuebevægelser og et skønnet privatforbrug, er forbundet med særlig vanskelighed og usikkerhed. Man har anset den foreslåede oplysningspligt for et egnet hjælpemiddel til at nå frem til en rigtigere ansættelse for de ikke regnskabspligtige erhvervsdrivendes vedkommende.

Man skal endelig i denne forbindelse pege på, at de foranstaltninger, der er en følge af forslaget om indførelse af en skat af kapitalvinding, også vil have betydning for indkomst- og formuekontrollen.

De ved kontrolloven indførte straffebestemmelser for skattesvig er bevaret i forslaget, med en udvidelse af strafansvaret forsåvidt angår gifte kvinder. Man har dog — ligesom martsforslaget — udeladt den meget omdebatterede bestemmelse i kontrollovens § 13, stk. 4, om offentliggørelse i Statstidende i tilfælde af skattebesvigelser af mere alvorlig karakter. Dette skyldes udelukkende, at man vil foretrække i sådanne tilfælde i højere grad at benytte den bestående hjemmel til at rejse tiltale ved domstolene, idet der, hvor en skatteyder har gjort sig skyldig i grov skattebesvigelse, ikke bør indrømmes ham en ordning af sagen „ved forlig“.

VII.

Principperne for indkomstbeskatningen for personer.

Efter de gældende regler udskrives indkomstskatten til staten og den fælleskommunale udligningsfond for personer efter *progressive skatteskalaer*.

Som følge af *skattefradrag*sretten må der i skatte-lovene fastsættes langt højere skalaprocenter end ellers nødvendigt for at fremskaffe et givet skatteprovenu.

De skattefri fradrag, der indrømmes i indkomsten, forinden skatten beregnes, medfører, når de — således som børnefradrag og fradrag for hustrus selverhverv — indrømmes uanset størrelsen af den skattepligtiges indkomst, langt større skattebesparelse for personer med betydelige indkomster end for personer med jævne indkomster. Det gældende fradrag efter forsørgerstilling, der indrømmes ved statsindkomstskattens beregning, og som aftrappes for indkomster over 6000 kr. for helt at bortfalde, hvor indkomsten er 12000 kr. og derover, bevirker, at selv jævne indtægter